

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงของ
นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธน
The Effects of Using a Guidance Activities Package to Develop Self – Awareness
in Reduction of Violent Behaviors of First Year Vocational Certificate Students
in the Mechanics Program of Krungthong Technological College

ฐกร ไหว่องกิจการ (Takorn Waiwongkijkarn) *นิรนาท แสนสา (Niranart Sansa)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง (2) เปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงและของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ และ (3) เปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับในระยะติดตามผล

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2556 วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธน จำนวน 60 คนได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มจากนั้นจึงสุ่มอย่างง่ายออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนกลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ (1) ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง (2) แบบสอบถามการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .78 (3) ชุดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงสูงกว่าของนักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ (3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงเมื่อสิ้นสุดการทดลองไม่แตกต่างจากเมื่อสิ้นสุดระยะติดตามผล

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมแนะแนว การตระหนักรู้ในตน พฤติกรรมความรุนแรง

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช E – mail address : pukky_unknow@hotmail.com

** อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
E – mail address : niranart_5854@hotmail.com

Abstract

This research was the following purposes: (1) to compare the self-awareness levels in reduction of violent behaviors of the experimental group students before and after using a guidance activities package to develop self-awareness in reduction of violent behaviors; (2) to compare the self-awareness level in reduction of violent behaviors of the experimental group students who used the guidance activities package to develop self-awareness in reduction of violent behavior with the counterpart self-awareness level of the control group students who used the traditional guidance activities program; and (3) to compare the self-awareness level in reduction of violent behaviors of the experimental group students at the end of the experiment with their counterpart self-awareness level at the end of the follow-up period.

The sample of this study consisted of 60 first year vocational certificate students in the Mechanics Program of Krungthon Technological College during the 2013 academic year, obtained by cluster sampling. Then, they were randomly assigned into the experimental group and the control group, each of which containing 30 students. The employed research instruments were (1) a guidance activities package to develop self-awareness in reduction of violent behaviors; (2) a questionnaire on self-awareness in reduction of violent behaviors, with reliability coefficients of .78; and (3) a traditional guidance activities program. Statistics used in data analysis were the percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The research findings showed that (1) the post-experiment self-awareness level in reduction of violent behaviors of the experimental group students was significantly higher than their pre-experiment counterpart self-awareness level at the .01 level; (2) the post-experiment self-awareness level in reduction of violent behaviors of the experimental group students was significantly higher than the post-experiment counterpart self-awareness level of the control group students at the .01 level; and (3) no significant difference was found between the self-awareness level in reduction of violent behaviors of the experimental group students at the end of the experiment and their counterpart self-awareness level at the end of the follow-up period.

Keywords: Guidance activities package, Self-awareness, Violent behavior

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดให้รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นผู้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเด็กและเยาวชนให้เผชิญต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร การแข่งขันทางเศรษฐกิจ (ราชกิจจานุเบกษา, 2550) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ราชกิจจานุเบกษา, 2542) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ราชกิจจานุเบกษา, 2545) มาตรา 6 ที่กำหนดหลักการในการจัดการการศึกษาของชาติไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

หลักการแนวนโยบายสูงสุดเพื่อส่งเสริมบุคคลให้ได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพของตน ให้รู้จักและเข้าใจตนเอง รู้จักคิดและตัดสินใจ แก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง รู้จักตั้งเป้าหมายของชีวิตสามารถปรับตัวและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล คุณค่า และศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และเนื่องด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดไว้ใน มาตรา 6 ว่า การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กระทรวงศึกษาธิการ โดยกรมวิชาการ จึงได้กำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของผู้รับบริการแนะแนวไว้ในแผนพัฒนาการแนะแนว ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544) (กรมวิชาการ, 2540 : 1)

ปัจจุบันการใช้ความรุนแรงของวัยรุ่นเป็นปัญหาสังคมที่ทวีจำนวนและระดับความรุนแรงมากขึ้น ที่สำคัญคือเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อคนในสังคมทุกระดับ (สุพรรณ นาคะปรีชา 2553 : 1) วัยรุ่นเป็นทรัพยากรที่มีค่าของชาติ เพราะเป็นผู้ที่ต้องเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต่อไป หากวัยรุ่นมีความประพฤติที่เหมาะสมเมื่อเติบโตขึ้นก็จะเป็นพลเมืองที่ดี ถ้าได้พัฒนาตนเองให้สามารถติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม (นฤมล สิริพันธ์ 2532 อ้างใน สุพรรณ นาคะปรีชา 2553 : 3)

นักเรียนนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา เป็นกลุ่มบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือด้วยกระบวนการแนะแนว เนื่องจากกระบวนการแนะแนวจะเป็นการพัฒนากระบวนการที่ช่วยให้บุคคลรู้จักตนเอง เข้าใจตนเองและสภาพสังคม สามารถแก้ปัญหาและสามารถพัฒนาตนเองตนเอง เพื่อให้ให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายของการแนะแนว ซึ่งการทำกิจกรรมแนะแนวจะมีกระบวนการในการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ ซึ่งทำให้นักเรียนตระหนักรู้ในการกระทำของนักเรียนโดยการนำการคิด วิเคราะห์ จากการทำกิจกรรมแนะแนวมาใช้พัฒนาการตระหนักรู้ได้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย โดยเฉลี่ยจะมีอายุอยู่ระหว่าง 15 - 19 ปี ซึ่งเป็นวัยที่มีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเร็วมากในทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นับเป็นช่วงระยะเวลาหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ซึ่งหากสามารถดำเนินชีวิตผ่านช่วงเวลานี้ไปได้ได้อย่างราบรื่น ก็ย่อมเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ และจัดการกับชีวิตในระยะต่อมาด้วยดี แต่ถ้าเป็นไปในลักษณะตรงกันข้าม ก็จะส่งผลต่อชีวิตในอนาคตที่มีความยุ่งยากตามมา ด้วยเป็นวัยที่มีพัฒนาการสูงสุด

ดังที่กล่าวแล้ว วัยรุ่นจึงเป็นวัยที่มีพลังมากมายและรุนแรง วัยรุ่นบางคนใช้พลังนี้ไปในทางที่ไม่สร้างสรรค์ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ตนเองและส่วนรวม เช่น ก่อความไม่สงบ ทะเลาะวิวาท ขกพวกตีกัน ซึ่งจะพบเห็นเป็นข่าวในสื่อมวลชนต่างๆบ่อยครั้ง โดยเฉพาะวัยรุ่นในระดับอาชีวศึกษา มักจะถูกมองว่ามีพฤติกรรมอันธพาลจนทำให้ผู้ปกครองเกิดความวิตกกังวลในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา

ในสถานการณ์ปัจจุบันทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งกระทรวงศึกษาธิการ ตำรวจ ได้ตระหนักถึงพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนอาชีวศึกษา โดยเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (กอส.) เปิดเผยว่าหลังจากได้เชิญตัวแทนนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้บริหาร ครู ผู้นำชุมชน พระ ทหาร ตำรวจ กรมควบคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมสุขภาพจิต และสื่อมวลชน มาร่วมกันระดมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาคาใจทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ให้เกิดเป็นรูปธรรม ก่อนจัดทำเป็นแผนยุทธศาสตร์เชิงรุกและวิธีการแก้ปัญหาเพื่อนำไปปฏิบัติ ซึ่งขณะนี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ได้นำข้อสรุปของทุกภาคส่วนมาจัดทำเป็นแผนยุทธศาสตร์ โดยใช้ชื่อว่า "มาตรการป้องกันและแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทของนักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา" พร้อมทั้งทำหนังสือเวียนให้วิทยาลัยสังกัด สอศ. ได้นำไปปฏิบัติแล้ว โดยหนังสือฉบับดังกล่าว ได้กำหนดมาตรการเชิงรุก และ มาตรการทางกฎหมาย สำหรับมาตรการเชิงรุก อาทิ ควบคุมดูแล เฝ้าระวังนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในช่วงเปิดภาคเรียนอย่างใกล้ชิดโดยไม่ให้รุ่นพี่เข้ามาครอบงำในทางที่ผิด ทั้งในสถานศึกษา หรือระหว่างเดินทาง พร้อมทั้งคัดกรองและแก้ปัญหา นักเรียน นักศึกษา เป็นรายบุคคลร่วมกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด โดยให้สถานศึกษาประชุมครูที่ปรึกษาทุกสาขาวิชาทุกสัปดาห์ ส่วนมาตรการต่อเนื่องจะปรับแผนการเรียนให้มีสัดส่วนการเรียนสายวิชาชีพมากขึ้น เพื่อให้เด็กมองเห็นอนาคตของการเรียนสายวิชาชีพ โดยร่วมมือกับสถานประกอบการในการฝึกงาน เพื่อให้มีรายได้ระหว่างเรียนหนังสือ และมาตรการทางกฎหมาย อาทิ การลงโทษนักเรียนนักศึกษาที่กระทำความผิด ให้อยู่ในดุลพินิจของสถานศึกษาในการให้ออก และจัดหาสถานที่เรียนให้ใหม่ เพื่อเปลี่ยนสภาพแวดล้อม และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยให้ร่วมกับกระทรวงยุติธรรม และกระทรวงสาธารณสุข (http://www.manager.co.th /asp_bin/marview.aspx ?NewsID=9560000059876)

ในส่วน of นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธนมีปัญหาคาใจรุนแรงเกิดขึ้นในบางครั้งและยังมีกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงต่อพฤติกรรมความรุนแรง และในส่วน of นักเรียนชั้นปีที่ 1 เป็นนักเรียนที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านทั้งทางด้านอารมณ์ ความคิด และสภาพสังคม เนื่องด้วยเพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษามาสถานที่แห่งใหม่ ซึ่งอาจจะหลงผิด เกิดความสับสน และถูกรุ่นพี่ที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะก่อเหตุและมีพฤติกรรมความรุนแรงชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้ ในการตระหนักถึงเท่าทันกับสังคมและรู้จักหลีกเลี่ยงความรุนแรงจะทำให้ นักเรียนสามารถหลีกเลี่ยงความรุนแรงในสถานศึกษาได้ ในการจะพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนให้ลดพฤติกรรมความรุนแรงนั้น การที่นักเรียนมีการตระหนักในด้านความคิด การจัดการกับอารมณ์ และการลดพฤติกรรมความรุนแรงนั้น มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมใน ความรุนแรงลดน้อยลง ซึ่งจากการศึกษาจากงานวิจัยต่างๆ เช่น ตำราญ กำจัดภัย (2546) , จันทรเพ็ญ ภูโสภา (2550) , มยุรี วิสูตราศัย (2547) และ บุญกรณ สุวรรณรัตน์ (2554) พบว่า การตระหนัก , การจัดการอารมณ์ และพฤติกรรมของนักเรียนนั้นสามารถพัฒนาขึ้นได้ด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4

The 4th STOU Graduate Research Conference

จากปัญหาทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงอันเนื่องมาจากการกระทำของนักเรียนอาชีวศึกษา และจากการศึกษางานวิจัย จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธน เพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง ใช้ในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนให้พึงประสงค์ และสามารถนำความรู้ความสามารถมาพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง
2. เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง กับระยะติดตามผล

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ภายหลังจากที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง กลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงสูงกว่า ก่อนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนว

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4

The 4th STOU Graduate Research Conference

2. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง มีการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ

3. การตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงระหว่างหลังการได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวและระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2556 วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธน จำนวน 3 ห้อง จำนวน 134 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ปีการศึกษา 2556 วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธน จำนวน 60 คน ซึ่งมีวิธีการในการดำเนินการดังนี้

(1) เลือกแบบสุ่ม โดยการสุ่มแบบกลุ่มเลือกนักเรียนจำนวน 2 ห้อง จากจำนวน 3 ห้อง โดยการจับสลากเลือกห้องที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง

(2) สุ่มนักเรียนจำนวน 2 ห้อง ให้เหลือจำนวนห้องละ 30 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม จำนวนกลุ่มละ 30 คน

(3) สุ่มกลุ่มเพื่อจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการจับสลากเลือกให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และ กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. ประเภทของเครื่องมือวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถามและชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ชุดกิจกรรมแนะแนว มี 2 ประเภท รายละเอียดดังนี้

- ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง จำนวน 10 กิจกรรม ใช้สำหรับกลุ่มทดลอง

- ชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ จำนวน 10 กิจกรรม ใช้สำหรับกลุ่มควบคุม

(2) แบบสอบถามการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง ประกอบด้วย 2 ตอน รายละเอียดได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน

- ด้านที่ 1 ความคิดเกี่ยวกับความรุนแรง
- ด้านที่ 2 การจัดการกับอารมณ์เกี่ยวกับความรุนแรง
- ด้านที่ 3 พฤติกรรมเกี่ยวกับความรุนแรง

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4

The 4th STOU Graduate Research Conference

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามลำดับดังต่อไปนี้

1. จัดกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มเพื่อทดลอง โดยจัดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. วัดจิตลักษณะเดิมก่อนการทดลอง โดยให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม (กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม) โดยให้ตอบแบบสอบถาม “ การตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง ” ทั้งชุดซึ่งมี 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน ตอนที่ 2 แบบสอบถามการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง
- 3 ดำเนินการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมกับกลุ่มทดลอง จำนวน 10 กิจกรรม เป็นเวลา 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ส่วนกลุ่มควบคุมให้ฝึกโดยใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวปกติ ตามวันและเวลาเดียวกัน (ผู้วิจัยอยู่กลุ่มทดลองอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษา 1 ท่าน และอาจารย์แนะแนว 1 ท่านอยู่กลุ่มควบคุมอยู่กับอาจารย์ที่ปรึกษา 1 ท่าน)
- 4 เมื่อเสร็จสิ้นการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง และกิจกรรมแนะแนวปกติ แล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบสอบถามการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง
- 5 นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจให้คะแนน
- 6 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว 2 สัปดาห์ (ระยะติดตามผล) ให้กลุ่มทดลองดำเนินการทำแบบสอบถามการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง เพื่อตรวจสอบว่ากิจกรรมแนะแนวมีผลต่อเนื่องกับกลุ่มทดลอง
- 7 ทำการวิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าร้อยละ , ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 2 เปรียบเทียบการพัฒนาการตระหนักรู้ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง และเปรียบเทียบหลังการทดลองและระยะติดตามผล โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ
- 3 เปรียบเทียบการพัฒนาการตระหนักรู้ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยการทดสอบค่าทีแบบอิสระ

ผลการวิจัย

- 1 ภายหลังการทดลองนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง มีการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงสูงกว่าก่อนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4
The 4th STOU Graduate Research Conference

การทดลอง	จำนวน / คน	$\bar{X}$	SD	t
ก่อนการทดลอง	30	2.95	.11	47.46**
หลังการทดลอง	30	4.44	.13	

2 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง มีการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หลังการทดลอง	จำนวน / คน	$\bar{X}$	SD	t
กลุ่มทดลอง	30	4.44	.13	37.57**
กลุ่มควบคุม	30	3.06	.14	

3 การตระหนักรู้ในการในการลดพฤติกรรมความรุนแรงระหว่างหลังการได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวกับระยะติดตามผล ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดลอง	จำนวน / คน	$\bar{X}$	SD	t
หลังการทดลอง	30	4.44	.13	0.00
ระยะติดตามผล	30	4.44	.14	

การอภิปรายผลการวิจัย

1 ผลจากการวิจัยนี้ พบว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง มีการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงสูงกว่าก่อนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนว เนื่องจาก การใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง สามารถพัฒนาการตระหนักรู้ในตนและลดพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ได้ โดยกลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว และ การใช้ชุดกิจกรรมสามารถพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเพื่อให้มีความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมความรุนแรงให้เป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างลดพฤติกรรมความรุนแรงได้ ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการพัฒนาได้ เนื่องจากชุดกิจกรรมแนะแนวได้วิเคราะห์พฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงในแต่ละด้านเพื่อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยคำนึงถึงแนวคิดการคิดวิเคราะห์และมีส่วนร่วมในการทำ

กิจกรรมแนะแนวของกลุ่มตัวอย่างทุกชั้นตอนของการทำกิจกรรม และเน้นให้นักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว นำแนวคิดจากการทำกิจกรรมแนะแนวไปดำเนินการใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้นักเรียนตระหนักรู้เท่าทันตนเอง เพื่อให้ลดพฤติกรรมรุนแรงหรือไม่เข้าไปสู่วงจรของการใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบ ซึ่งผลจากการทำกิจกรรมแนะแนวกล่าวได้ว่า การพัฒนาการตระหนักรู้ในตน สามารถลดพฤติกรรมความรุนแรงได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวในการฝึกเพื่อพัฒนาพฤติกรรมอันพึงประสงค์ที่ได้ผลเป็นอย่างดี จากการศึกษาของวรรณิศา พลอดโปร่ง (2555) ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน พบว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนในการเลือกแผนการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับการศึกษาของสุพัฒนา ร่วมโพธิ์ (2546) ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีผลต่อการแสดงออกที่เหมาะสมในการเผชิญความขัดแย้งระหว่างเพื่อนของนักศึกษาระดับ ปวช. แผนกพาณิชยการ วิทยาลัยเทคนิคจันทบุรี พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองมีการแสดงออกที่เหมาะสมในการเผชิญความขัดแย้งระหว่างเพื่อนสูงขึ้น ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับการศึกษาของลัษณา ศศิภัทรกุล (2545) ใช้ชุดฝึกอบรมทางการแนะแนวเพื่อเพิ่มเจตคติทางลบต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีแพร่ จังหวัดแพร่ พบว่า ภายหลังการใช้ชุดฝึกอบรมทางการแนะแนวเพื่อเพิ่มเจตคติทางลบต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท นักศึกษามีเจตคติทางลบเพิ่มขึ้นต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2 ผลที่พบจากการวิจัยนี้อธิบายได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงที่ได้สร้างขึ้นนั้นสามารถพัฒนาพฤติกรรมความรุนแรงให้ดีขึ้นเป็นไปตามความประสงค์ของชุดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งการการพัฒนาตามชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงนั้น ได้มีการมุ่งพัฒนาการตระหนักรู้ในตนที่สามารถลดพฤติกรรมความรุนแรงได้สูงกว่าชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ เนื่องจากได้สอดแทรกการให้กลุ่มทดลองได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง มีการให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีการฝึกวิเคราะห์และหาเหตุผลที่ได้จากกิจกรรมด้วยตนเอง โดยผู้ให้บริการช่วยสรุปประเด็นของผู้รับบริการที่ได้ร่วมกิจกรรมแนะแนว ทำให้ผลที่ได้จากการทำกิจกรรมแนะแนวนั้นสามารถพัฒนาผู้รับบริการให้คิดวิเคราะห์ และสามารถหาเหตุผลมาใช้ในการลดพฤติกรรมความรุนแรงได้ ต่างจากชุดกิจกรรมแนะแนวตามปกติ ที่เป็นกิจกรรมแนะแนวที่ได้สร้างขึ้นเพื่อใช้กับนักเรียนโดยทั่วไป จะไม่มีการพัฒนาเฉพาะด้านการเสริมสร้างการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงแก่นักเรียนเท่าที่ควร และมีบางกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้รับบริการสามารถคิดวิเคราะห์และหาเหตุผลได้แต่อาจไม่เพียงพอที่จะพัฒนาผู้รับบริการได้ จึงกล่าวได้ว่า การพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงของกลุ่มทดลอง สามารถพัฒนาได้ด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอรณัญญา โยธะกา (2551) ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น พบว่า นักเรียนวัยรุ่นตอนต้นที่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรม

รับผิดชอบต่อสังคม มีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกด้วยชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนาพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการศึกษาของมยุรี วิสูตราศัย (2547) ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่ โรงเรียนจัดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการศึกษาของมิริยม ชื่นสุวรรณ (2554) ผลของการใช้ ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ บางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า กลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมมีทักษะ ชีวิตด้านสังคมสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3 ผลที่พบจากการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ใน ตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงได้สร้างขึ้นมาและผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญทำให้ชุดกิจกรรมแนะ แนวมีคุณภาพสามารถใช้พัฒนาผู้รับบริการให้มีการพัฒนาการตระหนักรู้ในตนเองอย่างคงทนและสามารถตระหนัก รู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงถึงแม้ว่าจะผ่านระยะเวลาการทำกิจกรรมแนะแนวไปแล้วก็ตาม การที่ นักเรียนได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงมีทั้งสิ้น 10 กิจกรรม นักเรียนจึงได้รับการพัฒนาการตระหนักรู้ในตนทั้งทางด้านการคิดเกี่ยวกับความรุนแรง ด้านการ จัดการกับอารมณ์เกี่ยวกับความรุนแรง และด้านพฤติกรรมเกี่ยวกับความรุนแรง โดยให้การเสริมแรงในเรื่องที่ ต้องการเพื่อให้เกิดเป็นนิสัยติดตัวเพื่อให้พฤติกรรมความรุนแรงลดลง และจากการที่ชุดกิจกรรมแนะแนวได้จัดให้ นักเรียนมีการคิด วิเคราะห์ และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมระหว่างนักเรียนในการทำ กิจกรรมแนะแนว จึงเกิดการเรียนรู้และการตระหนักรู้ในตนขึ้นทั้งทางด้านการคิด การจัดการอารมณ์ และ พฤติกรรม การตระหนักรู้จึงติดตัวและคงทน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ และมีความ สอดคล้องกับแนวคิดของมยุรี วิสูตราศัย (2547) การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนเอง ในระยะหลัง ทดลองและระยะติดตามผลไม่แตกต่างกัน และจากการศึกษาของของวรรณิศา ปลอดโปร่ง (2555) ใช้ชุดกิจกรรม แนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวันพบว่า ระยะหลังการทดลองกับระยะติดตามผลนักเรียนที่ได้รับชุด กิจกรรมแนะแนวมีการตระหนักรู้ในตนในการเลือกแผนการเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการวิจัยในครั้งนี้มีข้อค้นพบว่า ชุดกิจกรรมแนะแนวสามารถช่วยพัฒนาการตระหนักรู้ในตน ในการลดพฤติกรรมความรุนแรงสำหรับนักศึกษาที่เป็นวัยรุ่นได้ ดังนั้นครูหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถ นำไปใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกวิชาช่างอื่นๆ ของวิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธนได้

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4

The 4th STOU Graduate Research Conference

1.2 กิจกรรมส่วนใหญ่ ในชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง เป็นกิจกรรมที่มีการคิด วิเคราะห์ และมีการอภิปรายเป็นรายกลุ่ม จึงควรให้กลุ่มทดลองมีการใช้ความคิดวิเคราะห์ที่หลากหลาย โดยการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันภายในกลุ่มที่ได้จากกิจกรรมในแต่ละครั้ง เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ อันเป็นสาระสำคัญของกิจกรรมกลุ่ม และควรดำเนินกิจกรรมให้หลากหลายตามที่ได้กำหนดไว้ในชุดกิจกรรม

1.3 ขณะดำเนินกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรง ผู้ดำเนินกิจกรรมควรให้นักเรียนทุกคนได้เรียนรู้ ได้แสดงความคิดเห็น ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและสรุปผลของกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการลดพฤติกรรมความรุนแรงกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาช่างยนต์ในชั้นปีที่ 2 – 3 และในกลุ่มประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกันต่อไป

2.2 ควรศึกษาว่ายังมีปัจจัยใดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักเรียน และควรจัดทำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงนั้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2540) *แนวปฏิบัติงานแนะแนวตามแผนพัฒนาการแนะแนวกระทรวงศึกษาธิการ ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544)* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- จันทร์เพ็ญ ภูโสภ (2550) "การสร้างและพัฒนาชุดฝึกการคิดเพื่อการตระหนักรู้คุณค่าแห่งตนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต โปรแกรมจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542” (2542, 19 สิงหาคม) *ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา* เล่ม 116 ตอน 74 ก หน้า 1-23
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545” (2545, 19 ธันวาคม) *ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา* เล่ม 119 ตอน 123 ก หน้า 16-21
- มยุรี วิสุทราชัย (2547) "ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- มิริยม ชื่นสุวรรณ (2554) "ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์บางกรวย จังหวัดนนทบุรี" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การจัดประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 4

The 4th STOU Graduate Research Conference

“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550” (2550, 24 สิงหาคม) ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา

เล่ม 124 ตอน 47 ก หน้า 1-127

ลัษณา ศศิภัทรกุล (2545) "การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางการแนะแนวเพื่อเพิ่มเจตคติทางลบต่อพฤติกรรมทะเลาะวิวาทของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีแพร่ จังหวัดแพร่" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

วรรณิศา ปลอดโปร่ง (2555) "ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ในตนในการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สุวพรรณ นาคะปรีชา (2553) "ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรงของนักศึกษาชายจังหวัดเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“สอศ.ทำแผนยุทธศาสตร์แก้ปัญหาเด็กอาชีวะติดกัน” คืบคลานวันที่ 1 พฤศจิกายน 2556 จาก

http://www.manager.co.th/asp_bin/marview.aspx?NewsID=9560000059876

อรณัญญา โยธะกา (2551) "ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาการแนะแนว สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช